

Beide.

Drum G'sundheit uf d'Hochzit hi,
G'sundheit uf unsre Liewe,
Bol wà mr jetz glicklig si,
Bol wà mr glicklig si.

(Se schlage an ihre Gläser dr Tact.)

VII. Uftritt.

D'Gliche, Herr Tannezapfe.

Herr Tannezapfe (kunnt hinte ine rechts).

Was sieh-n-i do?

Marie.

Dr Herr! (Se steht uf.)

Schlüch (ohne sich z'derangiere).

Dr Herr . . . i bi verwischt!

Herr Tannezapfe (kunnt fire).

Ne Kàmifeger an mim Tisch?

Schlüch.

Derangiere Sie sich nitt wege mir, Herr Tannebi . . .

Herr Tannezapfe (züem Marie).

So, so . . . kasch Dü mir expliziere, Marie . . .

Schlüch ('s Mül voll).

Ich will's Ihne sage, Herr . . .

Herr Tannezapfe.

Ich red' nitt mit Eüch . . .

Marie.

Herr . . . ich ha's Ihne nitt traüe sage bis dohi . . .
eh bien . . .

Herr Tannezapfe.

Eh bien?

Marie.

Ich bi . . .

Herr Tannezapfe.

Ich bi . . . er isch . . . kunnt's bol üse-n-endlig?

Marie

Mi Mann!

Herr Tannezapfe.

Di Mann?

Schlüch.

Das isch jetz wieder emol e güete . . .

Herr Tannezapfe.

Hein?

Schlüch (redt si üs).

I ha die Hüehn do g'meint (während der Zit isst er
allewil furt un furt).

Marie.

Jo, Herr, verzeihe Se mr, wenn ich's Ihne nitt
friehier scho g'stande ha, ich weiss ewe, ass viel Per-
sone d'g'hirothene Mägd nitt gern hàn . . .

Herr Tannezapfe.

Doch, doch, ich ha se recht gern . . . ich ha Dr jo
sogar emol züeg'redt . . . (fir sich) 's isch güet, ass i's
weiss . . . (lüt) und das isch . . . (züem Schlüch, wo nitt
bougiert) Derangier Di nitt, mi Liewer, mach nur furt.

Schlüch ('s Mül voll).

Sie sin gar so güet . . .

(Marie isch hintere gange hinter dr Tisch.)

Herr Tannezapfe.

Er hat kei iwel G'sicht . . . vo witem, ohne Brille,
g'fallt er mr eso ziemlig . . . Allons Marie, mach Dr